

U ovome broju:

First Camp 2015.....	16
Izlet na Sveto Brdo.....	20
Uspón na brdo Zir.....	22

Dragi izviđači, veliki pozdrav!

Iza nas je velik dio izviđačke sezone. Sastanci, izleti, druženja i, naravno, kampovi. A kada smo kod kampova, volio bih spomenuti tri kampa.

Prvi je MGC u Sloveniji. Tamo se uputila mala ekspedicija iz Hrvatske.

Drugi je naš FC, koji se ove godine odrižao u podnožju Velebita. Želio bih istaknuti da je odaziv bio izuzetno velik. Na kampu je sudjelovalo sedamdesetak osoba. Velika većina bili su izviđači. Međutim, bilo je i dosta gostiju koji su izrazili želju da idu s nama. A po onome što sam čuo, bilo im je super i pridružiti će se izviđačima. I to je ono što nas posebno veseli. Ovdje želim spomenuti i pohvaliti naše domaćine koji su nam omogućili ovaj krasan kamp i ovim putem šaljem im (u ime svih nas koji smo bili tamo) veliki pozdrav i još jednom HVALA.

Kako nam je bilo i što smo radili na ovim kampovima, možete vidjeti na sljedećim stranicama.

I na kraju bih spomenuo i kamp koji je pred nama. To je kamp u Švicarskoj. Čujem da se i na njega sprema ekipa iz Hrvatske.

Gledam naše izviđače kako se vesele i kampovima i sastancima i druženju i svemu vezanom za izviđače. Hvala Bogu na tome i neka naše molitve budu usmjerene na izviđače i one koji rade s njima.

Izviđački pozdrav,

Alan Požgaj

FIRST CAMP 2015.

Ove godine First Camp je održan od 4. do 7. lipnja u Medaku, u Lici, lijepom mjestu u podnožju Velebita.

Duhovne poruke svake večeri i jutro s nama je imala Martina Božić, iznoseći nam pouke iz života Mojsija i Izraelaca na putu iz Egipta u Obećanu Zemlju.

Na kampu se okupilo nas sedamdesetak izviđača, pristiglih iz Zagreba, Virovitice i Maruševca. U četvrtak smo nakon raspakiravanja, slaganja šatora i upoznavanja s kampom imali logorsku vatru na kojoj smo pekli svima omiljeni *stockbrott*.

Drugi dan imali smo poseban izazov – cjelodnevno planinarenje na Sveto brdo, kamo su mogli ići samo dobro opremljeni izviđači s navršениh trinaest i više godina. Oni izviđači za koje je to bio teži pothvat, kao i mlađi od trinaest godina, uputili su se na planinarenje na Zir.

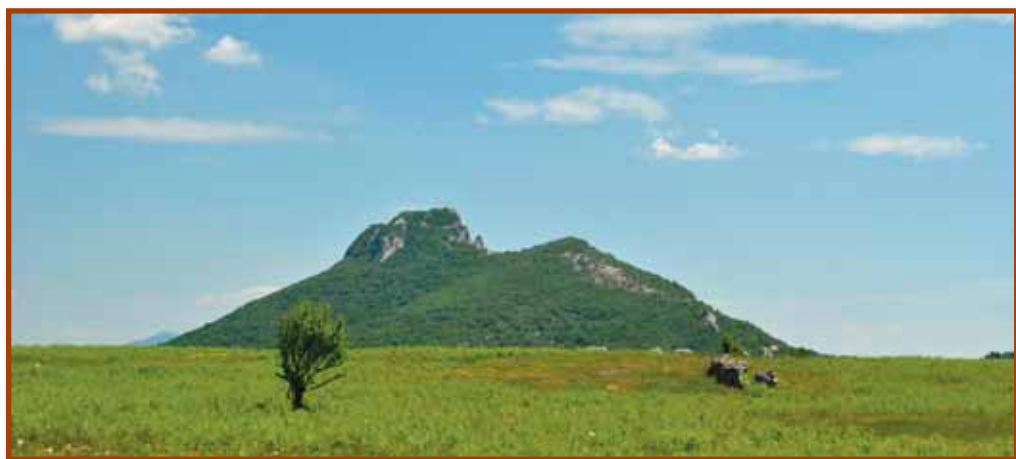
Iako umorni, svi zajedno smo se te večeri okupili na večernjem bogoslužju puni dojmova s prekrasnih izleta, zahvalni Bogu što nam je darovao divno vrijeme, dobro društvo i svoju zaštitu.

U subotu ujutro smo imali priliku sudjelovati na bogoslužju koje su organizirali KID Lavovi. Nakon ručka smo imali slobodno vrijeme te biblijski kviz gdje smo iskušali svoje znanje o događajima iz Izlaska. Nakon večere smo imali veliku logorsku vatru, druženje uz pjesmu i *stockbrott*.

Zadnji dan kampa imali smo radionice, a na kraju, kao i uvijek, raspripremanje šatora i rastanak.

Puni dojmova uputili smo se svojim kućama maštajući o sljedećem kampu!

FIRST CAMP 2015.

“Na First Campu je bilo jako zanimljivo i poučno. Najbolje mi je bilo kad smo išli na brdo Zir. Bilo je naporno, ali se isplatilo zbog prekrasnog pogleda, a vidjeli smo i poskoka. Volio bih da sljedeće godine bude više novih izviđača i da kamp traje duže.”

Jakov Bistrović

“Meni je First Camp bilo prvo kampiranje. Bilo je i bolje nego što sam očekivala. Najviše mi se sviđelo kad smo išli na planinarenje na Zir. Upoznala sam i puno novih prijatelja. Bilo je to nezaboravno, predivno iskustvo i jedva čekam sljedeći kamp.”

Sara Pil

“First Camp je iskustvo koje bih preporučila svakome tko je u mogućnosti. Na First Campu najviše mi se sviđelo zajedništvo koje imamo. Uz uživanje u prirodnim ljepotama koje nam je Bog dao, finu tjelesnu i ohrabrujuću duhovnu hranu, vratila sam se kući ispunjena.”

Patricia Ahola

“Na kampiranju kod Velebita najviše mi se sviđelo društvo i uspinjanje na najviše vrhove. Za mene je bio doživljaj vidjeti nepregledna prostranstva prirode koja je stvorena za nas da uživamo u njoj. Jako mi se sviđio boravak tamo i ako se ukaže prilika, sigurno ću ponovno ići na slična druženja.”

Luka Bucić

“Ove godine First Camp je bio na Velebitu. Bili smo četiri dana. Uživala sam peći kruh na štapu. U subotu smo bili podijeljeni u skupine i morali smo pomoću pantomime pokazati neki događaj iz Biblije. Moja skupina je trebala pokazati događaj kako Mojsije udara štapom po stijeni i kako poteče voda. Jako smo se zabavljali dok smo smišljali kako ćemo to napraviti. Na kraju smo dobili poseban pljesak za izvedbu. Planinarili smo i bilo nam je vruće i naporno, a onda smo ušli u špilju u kojoj smo vidjeli stalagmite i ugodno se rashladili. Bilo nam je odlično. Šteta što nije duže trajalo.”

Maša Gojević

"Na kampu mi je bilo super. Razveselio sam se druženju s prijateljima iz Lavova i Ihtusa. Najljepše mi je bilo planinarenje po Velebitu i, naravno, pjesme uz gitaru i logorsku vatru."

Leonard Požgaj

"First Camp 2015. bio je još jedno lijepo i nezaboravno iskustvo. Bilo je puno prašine, planinarenja, puno pjevanja, *stockbrotta*, upoznavanja, druženja... Naučili smo neke nove stvari i bez obzira na umor, uživali u svakom trenutku."

Lana Vranić

"Na kampu na Velebitu bilo mi je jako lijepo. Dosta smo pjevali i družili se. Najviše mi se sviđjelo kad smo pekli kruh na štapu navečer uz logorsku vatru. Malo smo planinarili, igrali kviz znanja, imali smo igre asocijacije. Ove godine smo moja sestra i ja nagovorile mamu i tatu da idu s nama pa mi je ovogodišnji kamp i zbog toga bio drag. Sve je bilo lijepo, pa mi je žao što nije dulje trajalo."

Cvita Gojević

"Na Fist Campu mi je bilo jako lijepo. Bili smo na planinarenju na planini Zir. Sviđjelo mi se je kad smo na večer pekli stockbrott. Hrana je bila jako fina. Volim ici na kampove radi druženja s prijateljima."

Ana Spitzer

IZLET NA SVETO BRDO

Posebno iskustvo koje smo doživjeli na kampiranju bilo je planinarenje na drugi po visini vrh Velebita, Sveto brdo. Uzbudeni i spremni za avanturu, krenuli smo ujutro pazeći da svi imamo dobre planinarske cipele, kapu i dovoljno vode. Sve nam je to bilo potrebno jer nas je čekao raznolik teren, ali i jako sunce popraćeno visokim temperaturama. Složno se krećući u koloni, uživali smo u ljepotama prirode, ali se i zblizavali u razgovoru i međusobnom hrabrenju i pomoći. Znali smo da ćemo biti iznenađeni lijepom prirodom i predivnim pogledom, ali nismo znali da nas očekuju još neka iznenađenja.

Drugi planinari koji su se u skupini spuštali s planine, rekli su nam: "Za desetak minuta hoda vas čeka osvježanje." Budući da je već bilo dosta vruće, zanimalo nas je na što misle. Uskoro smo došli do mjesta gdje se u jednoj udubini nalazila velika bijela površina. Oni koji su bili na početku kolone, odmah su znatiželjno sišli i sljedećeg trenutka zrakom su počele letjeti hladne, bijele, snježne grude. Ubrzo smo se svi spustili i uvjerali se da je to zaista snijeg koji se uspio zadržati na planini usprkos jakom suncu. Ovo zanimljivo i osvježavajuće iskustvo bilo nam je "vjetar u leđa" da nastavimo do vrha. Kada smo stigli, ono što nas je dočekalo bio je još jedan dokaz da se trud isplatio. Predivan pogled ispred nas na Dalmaciju i Jadransko more i otoke, iza nas na Liku, a lijevo i desno na hrptove Velebita, zajedno s uspomenom na dobro društvo i Božji blagoslov koji smo primili, ostat će nam zauvijek kao predivna uspomena.

USPON NA BRDO ZIR

U sklopu First Campa 2015., petak je bio predviđen za planinarski izlet. I dok su stariji izviđači odlučili dan provesti penjući se na vrhove Velebita, za mlađe izviđače i one s manje forme i ambicija odlučili smo organizirati laganiji izlet. Odlučili smo se za uspon na brdo Zir. Samo brdo nalazi se uz samu autocestu A1. Na putu prema jugu, nakon što se prođe Gospić, nalazi se odmorište Zir i na njemu poznati restoran Macola. Već od tamo vidi se brdo Zir i ako nastavimo dalje prema jugu, s desne strane autoceste uzdižu se bijele stijene brda Zir. Mi smo, pak, do podnožja stigli nakon polusatne vožnje automobilima, koja je toliko trajala jer je dobar dio puta makadam po kojem smo morali polako voziti.

U podnožju samog brda nalazi se veliko "parkiralište" od kojeg smo nastavili uspon pješice. Tu, na početku uspona, nalazi se nekoliko kuća u kojima žive ljudi. Od kuća se cesta pretvara u stazu i taj prvi dio uspona zapravo je ugodna šetnja kroz šumu. Stazom smo se kretali u koloni, dok je vođa na čelu kolone udarao štapom da otjera zmijske koje su se odlučile sunčati taj dan. Nakon desetak minuta ugodne šetnje došli smo do špilje koju smo unaprijed planirali posjetiti, ali smo taj posjet odlučili napraviti u povratku. Od špilje uspon je postao strmiji, a šumu i zemljani put zamijenile su stijene s ponekim grmom. Tu je već došla na red izviđačka solidarnost i pravilo da stariji izviđač čuva i brine se o manjem. Međusobno ohrabivanje također je pomoglo da gotovo svi dođu do vrha.

Pred samim vrhom na nekoliko mjesta, zbog strmine, u penjanju se koriste i sajle. S vrha pruža se odličan pogled na vrhunce Velebita i ravnicu po kojoj krivuda autocesta. Ali možda je još ljepši bio izraz na licima najmanjih izviđača koji su bili puni ponosa zbog uspona. Najmanji od njih imali su samo četiri godine. Zbog toga je i sam uspon umjesto predviđenih 45 minuta trajao nešto duže od sata.

Ipak bitno je da smo uz međusobnu pomoć i hrabrenje gotovo svi svladali uspon. Prilikom povratka posjetili smo i prije spomenutu špilju koja nam je pružila ugodno rashlađenje. Špilja je duga nekoliko stotina metara i pruža sasvim novo iskustvo ljepote Božjeg stvaranja. Zahvalni smo Bogu što nam je omogućio taj izlet i na Njegovoj zaštiti unatoč mogućim opasnostima s kojima se u planinama možemo susresti.

